

Társadalmi összefogás a Sárga megmentésére

A Szeged határától egy macskaugrásnyira levő Sárga üdülőtelep — amely közvetlenül Tápé szomszédságában terül el a Tisza menti hullámtéren — nagy veszélyben van. Már éveken keresztül megállapították, hogy a Tisza és a Maros együttes romboló munkája miatt szakadozik ott a part. Szinte máról holnapra hatalmas partresztéseket visel el a víz, s ez a romboló munka tovább folytatódik.

telepi partszakasz védelmével kapcsolatban az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság? Számára nem elsődrendű fontosságú ezen a szakaszon a hullámtér védelme. Akár 50 évig is kibírja jelenlegi állapotában ez a partszakasz, amíg árvédelmi okokból be kellene avatkozni megvédésének érdekében. Ez alatt az idő alatt azonban teljesen eltűnne az üdülőtelep.

Több mint kétmillió forint

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnak mégsem mostohagyermek a szóban forgó üdülőtelep sorsa. Kurucz Gyula mérnök, árvízvédelmi csoportvezető elkészítette a Sárga partvédelmi munkák tervét, amelyben közel hétezer forint értékű munka fekszik. A teljes partszakasz védelmének költségvetése kétmillió néhány száz ezer forint. Rengeteg pénz ez Nagy hirtelen senki sem tudja előteremteni. A Tömörkény István Üdülőtársaság honnan venne ekkora összeget a szükséges partvédelmi munkálatokhoz? Itt társadalmi összefogásra van szükség.

Kulturált, gondozott üdülőtelep

Az üdülőtelepek nagy múltja van. Több évtizedre visszatekintve létezett már, amikor a munkásmozgalom harcossal vasárnapi nyári szórakozás, fürdés közben itt találkoztak a füzesek alatt. A felszabadulás után üdülőteleppé nőtt a Sárga, s ki-seb-nagyobb strandházakkal népesült be a hullámtér. Ma már minden tekintetben kulturált, jól gondozott ez az üdülőtelep, számos vállalat dolgozik itt tőlük hétvégi pihenőnapjaikat. A telepet Tömörkény Istvánról nevezték el, s az itt üdülők egész társaságot alkotnak, külön vezetőség viseli gondját a telepen.

A Tömörkény István Üdülőtársaság most fúratott a telepen artézi kutat. A kút-fúrás 500 ezer forintos költségéhez a városi tanács 58, a tápié tanács pedig 15 ezer forinttal járult hozzá. A költség többi részét az üdülőtelep tagságának társadalmi munkájával fedezték. Ugyancsak társadalmi munkában építettek tegla gyalogjárdat a telepen.

Rombol a víz

Mindez azt jelenti, hogy az üdülőtelep egyfelől évről évre kulturáltabbá vált, másfelől viszont továbbra is rombol a part felől a Tisza és a Maros. S ez a folyamat nem áll meg, s félsz, hogy a part további rongálódásával egyszer csak eltűnik az egész üdülőtelep.

Mi itt a teendő? Megállítani a Tisza és a Maros további rombolását! Ezt a gondolatot a Hazafias Népfőrszabó Bizottság vetette fel először, s nyomában valóságos társadalmi összefogás született. A lelkesedés azonban magától értetődően kevés ahhoz, hogy a Tisza további rombolását megakadályozza. Pénz, nagyon sok pénz kell ahhoz, hogy a szükséges partvédelmi munkálatokat elvégezzék a hivatott szakemberek, a vízügyi igazgatóság emberei.

Mit mond a Sárga üdül-

szakaszokban is. Csak a legveszélyeztetettebb pontokon kell megállítani rözepekkel, kőszórással, betonba öntött kőborítással a Tisza rombolását.

— Summázva tehát az eddig felajánlott társadalmi munka értékét, s az egyéni anyagi vállalat, nagyjából már meg is van az indulás-hoz szükséges alapfedezet. Közel 6—800 ezer forint ez — mondotta Balogh Géza, az üdülőtelep gondnoka.

Ha ehhez hozzávesszük a várható segítséget az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságtól, illetve az Országos Vízügyi Főigazgatóságtól, valamint a városi tanács részéről, a Sárga üdülőtelep problémája megoldottnak látszik, azaz a partvédelmi munkák a nyár végi, őszi kedvező vízállás mellett azonnal megindulhatnak.

Lódi Ferenc

Bemutatkozott Szeged első dzsessz együttese

Az újszegedi November 7. Művelődési Otthonban minden helyet elfoglaltak a jó dzsessz-zene hívei, akik jelen kívántak lenni Szeged legnagyobb igénnyel közönség elé lépő könnyűzenei együttesének a „D+C sextett”-nek bemutatkozásánál. „Nem egy író a züllöttséget árasztó millió leírását azaz végzi: És szól a dzsessz. Ezek az írók még életükben nem hallottak igazi dzsesszt!” — mondotta Milos Bergel zenekritikus, a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának tagja az 1962-es Karlov Vary dzsesszfesztiválon. — Ezekkel a szavakkal üdvözölte közönséget Hulin István, a fiatal zenészekből álló együttes vezetője.

Szavait az együttes produkciója követte a dzsessz keletkezéséről napjainkig terjedő stílusok bemutatásával, amelyek kapcsán külön kiemelte azt a két irányzatot, amelyet követni kívánnak. „Együttesünk nevében a D-betű a dixieland, a C-betű pedig a cool stílust jelenti. Elsősorban a néger népi muzsika közvetlen fejlődését, és a modern, nagy zenei felkészültséget kívánó, kamarazenei hatásokkal tüköröző cool (hűvös) dzsesszt szeretnénk játszani, ami inkább az értelemnek és a szívnek szól, mint a láb-nak. Ezzel azt is elmondjuk, hogy együttesünk másra koncertjellegű, és határozottan külön kívánjuk választani a magasabb zenei igényekkel fellépő dzsesszt a

Ez a találkozó az erők világméretű próbája volt

Gondolatok a VIII. VIT-ről

Helsinki egén a feledhetlenül

szép záróünnepség tűzijátékának utolsó rakétái robbantak. A 137 ország 18 ezer küldötte és sok ezer finn fiatal utoljára énekelte együtt a népek sokféle nyelvén a DIVSZ-indulót.

Utolsó kézfogás még a tengerentúli baráttal, még néhány emlékszó — sebtében odavetve — egy ázsiai, egy afrikai küldött jegyzet-füzetbe, baráti ölelések, ingetetések: a világ ifjúságának VIII. nagy találkozója véget ért.

A következő órákban aztán elindultak a vonatok, a repülő, a hajók a világ minden tája felé a küldöttekkel. Azóta már sokan megérkeztek hazájukba, többet még úton vannak. S a föld minden táján sokféle nyelven megkezdődtek a be-

számolók a VIT eseményei-ről.

Mi a legfontosabb, a legjellemzőbb erre a találkozóra, ami megkülönbözteti az előzőektől? Pavlov elvtárs, a Komszomol titkára fogalmazta meg ezt legtömöbben: »Ez a találkozó az erők világméretű próbája volt«. Valóban, a VIT-en a haladó és a reakciós erők ütköztek meg nap mint nap egymással. A harc lényegileg az első két napon eldőlt. A reakció felvonultatta legtapasztaltabb erubereit, hétpróbás politikai kalandorokat, veszedelmes huligánokat, hitvány hazaárulókat, akik az idegen pénzt saját hazájuk rágalmazásával, becsúszásával szolgálták meg, whiskivel megvásárolt züllött alakokat, megtevesztett 14—16 éves gyerekeket. A legváltozatosabb módon igyekeztek a VIT sikerét meggátolni: rafinált politikai fogásokkal a vitákon, különböző ellenrendezvényekkel, és nyílt, durva provokációkkal az utcán. Verekedést kezdeményeztek, megrogdálták a külföldiek autóbuszait, belekötöttek a lányokba, botrányt igyekeztek kelteni az egyes rendezvényeken sfb., sfb. ...

Szánalmas volt látni,

amint ez a »hétpróbás« társaság — ez a felkészítésük idején rengeteg pénzt felemészítő provokátor galéri — támadásait a legostobább, neveléses módszerekkel, a helyi lakosság támogatásának teljes hiányával próbálta végrehajtani. Szánalmas és undorító volt. Nem csoda, hogy mesterkedéseik a legteljesebb kudarcra végződtek. A találkozóra összegyűlt sok ezer haladó gondolkodású fiatal, és a finn nép és ifjúság abszolút többségének egységes fellépése a rendbontókkal szemben szinte egy-két nap alatt elsöpörte őket. Diadalmasodott a béke és barátság eszméje. Nagyszerű erőt és hatást jelentett a konferencián a nyugati országokból jött diákok, munkások leplezték le, és szorították sarokba érveikkel, visszaverve a még rájuk ismétlődő gyermekes támadásukat.

Meghatottság töltötte el szívünket, amikor az egyik vitán Markos Ana szenvedélyes felszólalását hallottuk: »Spanyol költő vagyok, huszonhárom évet sınılıdtem Franco börtönében!« ... Kéves embernek maradt szárazon a szeme, amikor átadta azokat a kis zászlókat, amiket a burgosi börtön tag-

jai készítettek a fesztivál harcosainak.

Büszkék voltunk finn barátainkra, a Finn Demokratikus Ifjúsági Szövetség tagjaira, akik a napi munka után egész éjjel az utcákon, tereken örködtek. Vigyáztak a VIT rendjére, szembezárták a rendbontó huligánokkal.

Miben rejlik győzel-

münknek és a fasiszták vereségének magyarázata? Sokat beszélgettünk erről a küldöttség tagjaival. Talán mindenkéltől abban — s ez megnyilvánult minden találkózón —, hogy a béke és barátság gondolata ma már egységes igénnyé vált a föld minden országában, legyen az kapitalista, vagy szocialista; s egyaránt kívánja ezt fehér, vagy néger, a japán vagy a magyar leány. Ezt fejezte ki az a lelkes nagygyűlés is hangulatában, jel-szavával és tömegével, ahol Szavarin, a világ első úrhajója az emberiség egyre széplülő jövőjéről, a termékeny béke megvédésének magasatos ügyéről beszélt. S ezt fejezte ki minden kézfogás: a béke és barátság gondolata ma már világszer-te legyőzhetetlen.

S talán itt, Helsinkiben, e semleges, de mégis kapitalista ország fővárosában a sorozatos mesterkedések ellenére is, talán itt aratta e gondolat legfényesebb diadalát! Lehet-e véletlen ez történelmünk 1962. esztendőjében? Semmiképpen sem az! E világraszóló sikerben része van természetesen a szocialista országok küldöttei fegyelmességét, nyugodt magatartásának, a haladó erők egységes fellépésének is. A legdöntőbb talán mégis a finn közvélemény, a finn nép rokonszenvének megnyerése volt.

A magyar küldöttség

becsülettel teljesítette a feladatát. Fegyelmességét, nyugodt magatartását, vidám közéletlenségét már az első nap meghódította a finnek szívét, s csak tetézte ezt a művészek és sportolók nagyszerű szereplése, amelynek során 17 aranyérmét szereztek a magyarok.

Fellépésükkel, magatartásukkal, eredményeikkel — s nemcsak a finnek között — igen sok barátot szereztek a magyar népnek, a magyar kultúrának. Meggyőződésünk, hogy e találkozó finn rokonainkkal mély nyomokat hagyott Suomi lakosaiban, s túl azon, hogy kapcsolatainkban lényeges változást idézett elő, elvetettük a magját egy egészséges bizakodásnak is kommunista barátaink szívében. Erdemes harcolniuk a szocialista jövőért, áldozni, lemondani, szenvedni, mert ügyük mindenképpen győzedelmeskedik; és erős, igen erős támasz ehhez a világ szocialista táborának ott, Helsinkiben is megnyilatkozó megbonthatatlan összefogása.

S hogy ezt finn barátaink, az egyszerű emberek, kommunisták és nem kommunisták máris megértették, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy búcsúzóink előtt az utolsó napon több mint száz-an jöttek el szállásunkra, többen családjukkal együtt, hogy elköszönjenek valakitől a magyarok közül, s további sikereket, boldogságot kívánjanak nekünk. Többen már név szerint keresték egyik, vagy másik barátjukat, mások csak egy magyarral akartak még egyszer kezét fogni.

Igen, így volt, szép volt, jól éreztük magunkat. Nem tudta elrontani szép élményünket a reakció durva provokációja sem. A finn nép baráti, testvéri szeretete, a VIT imponzans politikai győzelme örök emlék és tanulság marad valamennyiünk számára.

Bíró Lajos,
Andrássy Lajos

F. N. L.

Sógor a személyi anyagban

kor pusztá véletlenségből egy pillantást vetett a hátuljára is.

Hát ez micsoda?! Néhány sor írás, amelyben az állt, hogy N. N. házaspár sógora az 1956-os ellenforradalom idején »a hőzöngők közé tartozott«.

Ennyi állt ott — nem több és nem kevesebb. De ettől rögtön lehervadt róla az elégedettség derűje, sőt úgy érezte, mintha durván megütötték volna. A kérdések tömegele toladott az agyába, azonali feleletre várva. De csak semmitmondó választ kapott ott az irodán: nem kell törődni vele, nincs semmi jelentősége. De hát akkor miért írták oda hat évvel az ellenforradalom után? És miért felelős ő a sógora keletkezéséért? Különbösen is mindenki tudja, hogy haragban vannak egymással éppen az akkori magatartása miatt, érthetetlen tehát, miért róják fel neki. Ismer ő tekintélyes kommunistákat, akiknek testvére, gyereke szintén ellen-

leges hangadó volt ötvenhatban, sőt az országból is ki-szökdösöttek, az itthoniaknak mégsem hányja ezt senki a szemére. Helyes is. De akkor miért éppen őt bántják? Kezdődik megint a régi nóta? ...

Egészen ad abszurdum vité a következtetést, de nem tehetet róla. Felkorbácsolódott benne valami ideges szorongásféle, amit azóta is csak ügyel-bajjal tudott leküzdeni. Jó, jó, elhiszi ő, hogy nincs annak a hátulírásnak semmi különösebb jelentősége, de mégis, kinek mi lehet vele a célja. Hát vagy van őszinteség, vagy nincs!

Az ilyen esetek egészen ritkák már pártszervezeteink életében. Mégis jó volna, ha az illetékes elvtársak csakugyan őszintén megmondanák N. N. kommunista művezetőnek is, hogy mit keres a sógora az ő káderlapján. Ha igazán becsülik, tisztelik az embereket, elvtársainkat, ha csakugyan tudásuk, tisztességük és végzett munkájuk alapján értéklik őket, akkor hagyják végre abba az ilyen értelmetlen feljegyzetéseket.

A pártkongresszus tisztelőtére

Versenyeznek a szegedi vasúti pályafenntartás dolgozói

(Tudósítnktól.) A szegedi építési és pályafenntartási dolgozók nagy segítségére vannak a forgalmi szolgálatnak a szállítási feladatok elvégzésében, amikor biztosítják a pályák, az állomások vágányhálózatának, a kiterők forgalmi biztonságát. A fenntartási munkák végzésénél külön gondot fordítanak a sínek mellett ilyenkor oly gyakori lassú jelzések csökkentésére, illetve megszüntetésére.

VIII. pártkongresszus tisztelőtére csaknem minden pályafenntartási munkahely felajánlásokat tett. A szegedi rendezői szakasz dolgozói például vállalták, hogy felkutatják a felesleges anyagokat és értékesítik. Nem csak ezt a felajánlásukat teljesítették már, hanem mintegy ötven méter ócskavasat is összegyűjtöttek. A kisteleki pályafenntartás vasutas dolgozói 19 I-sint kicserélték két nap alatt Csengele és Balástya állomások között, anélkül, hogy a pályát le kellett volna zárni. Ugyanis a

munkát csak akkor végezték, amikor éppen nem közlekedtek vonatok. A Tisza pályaudvar XVII-es pályamesteri szakasza az átrakó állomás pályafenntartási raktárának építését határidő előtt fejezte be kongresszusi felajánlásaként.

Sziládi Sándor

Új hazai búzafajták

A Növénytermesztési és Növénynevelési Kutató Intézet több mint 300 búzatorzs közül kiválasztotta a hét legmegfelelőbbnek ígérkezőt. Az idei év kedvezett a legértékesebb törzsek kiválasztásának, mert a szélsőséges időjárás természetes szelekciót végzett: a most jónak bizonyuló hét törzs biztosan korán érő, hideg- és szárazságtűrő. A kiválasztott jelöltek az országsszerűen elterjedésük kísérletében bizonyították majd be, hogy közülük melyik lesz az első intenzív magyar búzafajta. (MTI)

Bárkit kellemtlenül érintene, ha kézfogás után váratlanul arcába sújtának. Pedig N. N. elvtárs, egy szegedi üzem művezetője valahogyan így járt. Bement a személyzeti osztályra, hogy megnézze saját személyi anyagát, amelyet nemrég egészítették ki a feleségre vonatkozó értékeléssel. Ezt az értékelést természetesen abból a gyárból küldték hivatalos értesítés formájában, ahol a felesége dolgozik.

Készséggel át is adták neki az anyagot, hiszen nincs ma már abban semmilyen titok: nyíltan beszélünk az emberekkel erejeyekről és fogyatékosságaikról egyaránt. A sajátját már ismerte, annak idején aláírásával is igazolta, hogy egyetért a papírra fektetett megállapításokkal. Most arra volt kíváncsi, hogyan bírálják el a felesége munkáját abban a gyárban, ahol dolgozik.

Csupa jó, csupa elismerés minden. Büszke volt asszonyára, hogy szeretik, megbecsülik. Olvasás közben kiült arcára a meglepődés, hogy lám milyen jó ez, amikor mindkettőjüket rendes embernek tartja a társadalom. Már éppen a száján volt, hogy köszöni szépen és visszaadja a papírlapot, ami-